

**CEDAW geeft gescheiden vrouw gelijk:  
Nederland discrimineert in regelgeving rondom naamswijziging**

Een genaturaliseerde vrouw met Turkse achtergrond wilde na haar echtscheiding in Nederland haar meisjesnaam terug, die ze bij haar huwelijk in Turkije had opgegeven. Omdat dit in Nederland alleen via een formele naamswijziging mogelijk is, moest ze ruim 800 euro aan leges betalen.

De Nederlandse rechter oordeelde dat de leges gerechtvaardigd zijn vanuit het belang van kostendekking en stabiliteit van het namenrecht. De vrouw kreeg ook in hoger beroep [geen gelijk](#) van de Raad van State, de hoogste bestuursrechter in Nederland.

Met [steun van Bureau Clara Wichmann](#) diende de vrouw een klacht in bij het VN-Vrouwenrechtencomité (CEDAW). In februari 2025 [oordeelde](#) het Comité dat het vragen van zulke hoge leges in dit geval neerkomt op indirecte discriminatie, omdat vrouwen met een migratieachtergrond en beperkte financiële middelen hierdoor disproportioneel worden benadeeld.

Het Comité stelde dat de Staat de vrouw in staat moet stellen om haar geboortenaam te herkrijgen zonder kosten. Ook is de Staat haar compensatie verschuldigd voor juridische kosten en geleden immateriële schade.

Tenslotte geeft het Comité de Staat drie algemene aanbevelingen mee aan de Staat der Nederlanden:

- Neem maatregelen om barrières, zoals hoge leges, weg te nemen die vrouwen belemmeren om na een scheiding hun geboortenaam terug te krijgen.
- Zorg dat het naamswijzigingsbeleid een intersectionele aanpak volgt, bijvoorbeeld door vrijstellingen voor gescheiden vrouwen in te voeren, om discriminatie te voorkomen.
- Herzie wet- en regelgeving die ogenschijnlijk neutraal is, maar in de praktijk vrouwen onevenredig benadeelt.

De Staat moet binnen zes maanden, dus voor 7 september 2025, aan het Vrouwenrechtencomité laten weten of en hoe ze gehoor geeft aan de individuele en algemene aanbevelingen.